

(6) Доказ из става 5. овог члана сматра се траженом документацијом која се подноси при спровођењу поступка избора, а доказ се подноси у писаној форми са примјерком одговарајућег документа УН/ИРПГ-а, којим се потврђује одбијање сертификације.

Члан 124.

(1) Ступањем на снагу овог закона сви дисциплински предмети који су били у поступку рјешавања пред дисциплинским органом надлежним за рјешавање према раније важећим законима и прописима рјешавају се у складу са тим прописима.

(2) Сви предмети који су у поступку рјешавања пред Јединицом на дан ступања на снагу овог закона рјешавају се у складу са овим законом.

Члан 125.

До доношења нових или усклађивања постојећих подзаконских аката са одредбама овог закона примјењиваће се подзаконски акти донесени на основу Закона о полицијским службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 43/10 и 78/11), уколико нису у супротности са овим законом.

Члан 126.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о полицијским службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 43/10 и 78/11).

Члан 127.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-268/14
27. фебруара 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

306

На основу Амандмана XI тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЈЕДИНСТВЕНОМ СИСТЕМУ ЗА МУЛТИЛАТЕРАЛНЕ КОМПЕНЗАЦИЈЕ И ЦЕСИЈЕ

Проглашавам Закон о јединственом систему за мултилатералне компензације и цесије, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет трећој сједници, одржаној 27. фебруара 2014. године, а Вијеће народа 10. марта 2014. године констатовало да усвојеним Законом о јединственом систему за мултилатералне компензације и цесије није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1227/14
12. марта 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ЈЕДИНСТВЕНОМ СИСТЕМУ ЗА МУЛТИЛАТЕРАЛНЕ КОМПЕНЗАЦИЈЕ И ЦЕСИЈЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се субјекти који имају обавезу да пријављују неоспорене новчане обавезе, организовање Јединственог система за мултилатералне компензације и цесије, организатор система, овлашћене организације, пријављивање неоспорених доспјелих новчаних обавеза, изузети од обавезе пријављивања, одговорност учесника, спровођење мултилатералних компензација и цесија, извјештај о извршеним мултилатералним компензацијама и цесијама, књиговодствени третман, доступност података, организовање јавних понуда за продају потраживања посредством система, накнаде организатора и надзор.

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

а) мултилатерална компензација је начин престанка потраживања и обавеза учесника који су пријавили своје обавезе у складу са овим законом, при чему учесници не морају бити истовремено у дужничко-повјерљачком односу, али имају потраживања и обавезе према најмање једном од учесника у мултилатералној компензацији,

б) мултилатерална цесија је вишеструко сукцесивно уступање одређеног потраживања између учесника, при чему се обавезе учесника који су уступили потраживање гасе, а предметно потраживање преузима крајњи пријемник,

в) период између датума почетка пријављивања обавеза и окончања додатне мултилатералне компензације назива се компензациони период и

г) неоспорена новчана обавеза је обавеза према другом учеснику за коју не постоје основани разлози за оспоравање, под чиме се подразумевају сви докази и друге чињенице на основу којих би се могло разумно очекивати да би се у евентуалном судском поступку установило непостојање обавезе.

Члан 3.

(1) Субјекти који имају обавезу да пријављују доспјеле неоспорене новчане обавезе (у даљем тексту: учесници) су субјекти укључени у буџетски систем Републике Српске, привредна друштва, банке, осигуравајућа друштва, микро-кредитне организације, агенције, организациони дијелови у Републици Српској оних пословних субјекта са сједиштем у Федерацији Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, спортска друштва, предузетници, пољопривредна газдинства и друга правна лица која обављају пословање посредством банковних рачуна.

(2) Обавеза из става 1. овог члана не односи се на привредна друштва над којима је покренут поступак стечаја или ликвидације, односно претходни поступак за утврђивање постојања услова за покретање стечајног поступка.

(3) Одлуком о спровођењу мултилатералне компензације и цесије (у даљем тексту: Одлука), коју доноси Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), за сваку мултилатералну компензацију појединачно, детаљније се уређује пријављивање обавеза субјеката који су укључени у буџетски систем Републике Српске, као и рокови за спровођење обавезних мултилатералних компензација и цесија.

Члан 4.

Јединствени систем за мултилатералне компензације и цесије (у даљем тексту: Систем) омогућава регистрацију учесника, пријаву неоспорених обавеза, спровођење мултилатералне компензације, пренос потраживања (цесије), спровођење јавних аукција за продају потраживања и допљивања извјештаја о резултатима мултилатералне компензације и цесије.

Члан 5.

Систем води Бањалучка берза хартија од вриједности а. д. Бања Лука (у даљем тексту: Организатор).

Члан 6.

(1) Организатор обезбјеђује одговарајући софтвер за пријављивање обавеза учесника, спровођење мултилатералних компензација и цесије, организовање аукција за продају потраживања и обавјештавање учесника, покривеност свих јединица локалне самоуправе, односно одговарајућу мрежу чланова посредством које ће учесници пријављивати обавезе, као и директан приступ Систему за Министарство.

(2) Мрежа из става 1. овог члана састоји се од овлашћених организација за обављање послова платног промета (у даљем тексту: овлашћене организације) у складу са законом којим се уређује унутрашњи платни промет у Републици Српској.

(3) Организатор је дужан, посебним уговорима о чланству у Систему, уредити међусобне односе са овлашћеним организацијама.

Члан 7.

Ради спровођења мултилатералне компензације Организатор је овлашћен да користи податке из регистра јединствених пореских идентификационих бројева Пореске управе Републике Српске, регистра о дјелатностима пословних субјеката, јединственог регистра рачуна пословних субјекта, евиденције пољопривредних газдинстава у Републици Српској и других јавних регистара.

Члан 8.

(1) Учесник пријављује све доспјеле неоспорене новчане обавезе према другим учесницима у складу са Одлуком.

(2) Учесник може пријавити и остале недоспјеле обавезе према другим учесницима, при чему може ограничити доступност таквих обавеза само за извршавање цесија и организовање јавних аукција за продају таквих потраживања од повјерилаца.

(3) Обавезе се пријављују посредством овлашћене организације код које је учесник одредио главни рачун у складу са законом којим се уређује унутрашњи платни промет.

(4) Изузетно од става 3. овог члана, обавезе које су предмет мултилатералне компензације за учеснике који су буџетски корисници у саставу Главне књиге трезора у Систем уноси Министарство финансија (у даљем тексту: Министарство).

(5) Учесник може, посредством овлашћене организације затражити директан приступ Систему или овластити берзанског посредника да у његово име приступа Систему.

(6) Учесник може унијети у Систем и обавезу која још није настала (аванс) уз обавезу да назначи у пријави да је ријеч о авансном плаћању обавеза.

Члан 9.

Обавезе по основу уговорених затезних камата пријављују се само ако је учеснику достављен обрачун камата заједно са обавјештењем о извршеном књижном терећењу дужника.

Члан 10.

Сматра се да је пријавом обавезе учесник дао неопозиву сагласност за њено измирење посредством мултилатералне компензације или цесије, пренос на новог повјериоца посредством мултилатералне цесије или реализоване продаје потраживања.

Члан 11.

(1) За учесника коме је блокиран главни рачун обавезе пријављује овлашћена организација код које се води рачун.

(2) Овлашћена организација пријављује само обавезе из првог приоритетног реда у складу са законом којим се уређује унутрашњи платни промет.

(3) Ако нема обавеза из првог приоритетног реда, овлашћена организација пријављује прву обавезу из наредних приоритетних редова.

(4) У компензационом периоду овлашћена организација не извршава налоге на средствима учесника са блокираним рачунима ако се односе на пријављене обавезе, већ само резервише средства за те намјене.

Члан 12.

(1) Учесник не пријављује обавезе:

а) према правним лицима над којима је отворен стечајни или ликвидациони поступак,

б) за које постоје основани разлози за оспоравање, под чиме се подразумевају сви докази и друге чињенице на основу којих би се могло разумно очекивати да би се у евентуалном судском поступку установило непостојање обавезе,

в) према другом учеснику чији збир није већи од 300 КМ и

г) за које је уговорена непреносивост потраживања, у складу са законом који дефинише облигационе односе.

(2) Обавезе по којима се води спор код надлежног суда учесник пријављује у износу за који сматра да је основан.

Члан 13.

(1) За тачност података који се уносе у пријаве обавеза одговара учесник.

(2) Пријављене обавезе учесника не могу се оспоравати након добијања коначног извјештаја о обављеној мултилатералној компензацији, цесији или продаји потраживања.

Члан 14.

(1) Потраживања неког учесника у Систему креирају се индиректно кроз пријаве обавеза других учесника.

(2) Учесник који сматра да нека неоспорена доспјела обавеза није пријављена може, посредством Система, упутити другом учеснику захтјев за пријаву, који садржи износ, основ и рок доспијећа обавезе.

(3) Захтјеви из става 2. овог члана подносе се посредством овлашћене организације.

(4) Захтјев за пријаву обавезе има статус приједлога, који други учесник може прихватити или оспорити, уз навођење разлога за оспоравање.

(5) Прихватањем приједлога за пријаву дужник креира властиту обавезу према предлагачу.

Члан 15.

(1) Организатор спроводи обавезну мултилатералну компензацију два пута годишње, и то у априлу и октобру.

(2) Одлуком се детаљније утврђују календар за реализацију сваке појединачне обавезне мултилатералне компензације, додатни период за извршавање цесија и организовање аукција за продају потраживања, те додатне мултилатералне компензације.

Члан 16.

(1) Основни принцип за спровођење мултилатералне компензације јесте да омогући максимирање износа компензованих обавеза и потраживања.

(2) Ако учесник има обавезе по више основа према другом учеснику, мултилатерална компензација спроводи се тако да се прво измирују најстарије обавезе.

(3) Стања унесених обавеза умањују се за износе који су укључени у мултилатералну компензацију.

Члан 17.

Организатор доставља свим учесницима Прелиминарни извјештај о извршеној мултилатералној компензацији (у даљем тексту: Прелиминарни извјештај) посредством овлашћене организације, наредног дана од дана њеног спровођења.

Члан 18.

(1) Учесник има право да поднесе захтјев за исправку нетачно унесених података најкасније у року од два дана након добијања Прелиминарног извјештаја.

(2) Захтјев за исправку нетачно унесених података подноси се у складу са процедуром приликом пријављивања обавеза.

(3) Организатор одмах по пријему захтјева из става 1. овог члана врши исправку података ако утврди да је захтјев оправдан.

(4) Након извршених исправки, Организатор доставља учесницима Коначни извјештај о извршеној мултилатералној компензацији.

(5) Учесник је дужан да повјериоце према којима је измирио обавезе компензацијом обавијести о врсти и броју докумената по којима су те обавезе настале у року од 15 дана од дана пријема Коначног извјештаја из става 4. овог члана ако такви подаци нису већ укључени у пријаву.

Члан 19.

(1) Ако се након истека рока из члана 18. овог закона утврди да је обавеза грешком пријављена или да је већ измирена на други начин, учесник којем је неосновано одобрено потраживање дужан је да врати општењем учеснику износ који је укључен у мултилатералну компензацију у року од седам дана од дана достављања захтјева за поврат средстава.

(2) Захтјев за поврат средстава подноси се у року од седам дана од дана добијања Коначног извјештаја.

(3) Захтјев за поврат средстава не може се поднијети ако је приликом уноса назначено да се пријављује авансно плаћање обавеза.

Члан 20.

(1) Потраживања и обавезе учесника који су укључени у Коначни извјештај из члана 18. овог закона престају даном спровођења мултилатералне компензације.

(2) Учесници су дужни да у сопственим пословним књигама умање потраживања и обавезе према другим учесницима за износ који су укључени у извјештај из члана 18. овог закона.

Члан 21.

(1) У периоду између основне и додатне обавезне мултилатералне компензације учесници могу преносити потраживања реализовањем цесија или мултилатералних цесија и продајом потраживања посредством јавних понуда.

(2) Преноси се реализују на основу стања некомпенованих обавеза након спровођења основне мултилатералне компензације, извршених накнадних преноса и исправки које су учињене од учесника.

Члан 22.

(1) Учесник има увид у:

а) властита потраживања која су други учесници пријавили као неоспорене обавезе и

б) информације о потенцијалним цесијама или вишеструким цесијама које се могу извршити да би се властита потраживања намирила преузимањем дужникових потраживања на основу стања унесених обавеза.

(2) Организатор не може друге податке о учеснику достављати трећим лицима и дужан је да их чува као пословну тајну.

Члан 23.

(1) Цесију иницира учесник који намјерава да преузме потраживање другог учесника.

(2) Учесник може иницирати и вишеструке цесије, које се реализују кроз више сукцесивних уступања одређеног потраживања између више учесника.

(3) Када Систем истовремено закључи вишеструке цесије, крајњи пријемник потраживања и дужник добијају извјештај о преносу потраживања, а остали учесници извјештај о компензацији властитих потраживања и обавеза.

(4) Даном закључења цесије, потраживање се преноси на новог повјериоца (крајњег пријемника) и престају обавезе и потраживања за оне учеснике који су по основу уступљеног потраживања измирили властите обавезе.

(5) Преносом основног потраживања преносе се и споредна права, као што су право на камату и уговорну казну, у складу са законом који уређује облигационе односе.

(6) Систем аутоматски усклађује стање обавеза учесника по основу преноса потраживања, те обавјештава учеснике о промјенама посредством дневних извода, а посредством његове овлашћене организације.

(7) Организатор доноси упутство којим се уређује пријава обавеза учесника, закључивање уговора са овлашћеним организацијама, спровођење мултилатералне компензације, цесије и продаја потраживања, у року од 30 дана од дана уступања на снагу овог закона.

Члан 24.

(1) Учесник може иницирати јавну понуду (аукцију) за продају једног или више потраживања према другим учесницима.

(2) Понуде за откуп достављају учесници посредством Система.

(3) Учесник који продаје потраживања (уступилац) може да прихвати понуду за куповину у року од 24 часа након истека рока за достављање понуда.

(4) Систем сачињава уговор о продаји потраживања на основу елемената из прихваћене понуде, те аутоматски преноси потраживања на новог повјериоца (пријемника).

(5) Даном закључења продаје потраживање се преноси на пријемника.

(6) Преносом основног потраживања преносе се и споредна права, као што су право на камату и уговорну казну, у складу са законом који регулише облигационе односе.

(7) Пријемник, уступилац и дужник добијају уговор о продаји потраживања посредством дневних извода, а посредством њихових овлашћених организација.

Члан 25.

(1) Уговор о продаји потраживања из члана 24. овог закона садржи:

а) податке о уговорним странама,

б) податке о потраживању које је предмет уговора,

в) износ и начин обрачуна и исплате откупљеног потраживања уступцоу,

г) износ, начин обрачуна и исплате накнаде пријемнику,

д) право пријемника на камату и друге трошкове који могу проистећи из реализације уговора,

ђ) права пријемника у вези са регресом од уступцоа у случају немогућности наплате потраживања и

е) датум закључења уговора.

(2) Уговори о продаји потраживања једног уступцоа закључени са различитим пријемницима, а који имају за предмет продају истог потраживања, забрањени су и сваки такав накнадно закључен уговор ништаван је.

(3) Организатор води регистар уговора о продаји потраживања.

(4) Право на увид у податке о продатим потраживањима неког уступцоа може захтијевати учесник који намјерава да откупи потраживање од тог уступцоа.

Члан 26.

(1) Уступилац је одговоран пријемнику за основаност и вриједност потраживања која су предмет продаје.

(2) Уступилац гарантује пријемнику да су продата потраживања ослобођена залога, приговора, терета и осталих права трећих лица, односно да су по свим основима неоспорена.

(3) У случају када су продата потраживања на било који начин оспорена од дужника или трећег лица, пријемник има право на регрес од уступцоа и у случају када је продаја потраживања уговорена без регреса.

Члан 27.

(1) Организатор спроводи додатну мултилатералну компензацију на основу стања обавеза у Систему након спроведене основне мултилатералне компензације и измјена које су извршене по основу преноса потраживања или од учесника.

(2) Учесници су дужни да ускладе своје пријаве ако је у периоду између основне и додатне мултилатералне компензације било промјена на пријављеним обавезама.

(3) За додатну мултилатералну компензацију сходно се примјењују одредбе које се односе на спровођење мултилатералне компензације, достављање извјештаја, улагање приговора и исправке извјештаја.

(4) Након спровођења додатне мултилатералне компензације све обавезе које се на њу односе уклањају се аутоматски из пријава учесника.

(5) Изузетно од одредбе из става 4. овог члана, Организатор не уклања обавезу, ако је учесник приликом уноса назначио да жели да одређена обавеза остане евидентирана у Систему и изван компензационог периода.

Члан 28.

(1) Учесници могу користити Систем изван компензационог периода за:

а) преузимање извјештаја о извршеним компензацијама и преносима потраживања,

б) реализовање компензација и цесија са другим учесницима након компензационог периода и

в) организовање јавних понуда за продају потраживања, ако дужници верификују потраживања пријављивањем властитих обавеза према учеснику који намјерава реализовати продају.

(2) Учесник који жели да користи Систем изван компензационог периода дужан је да усклађује стања својих обавеза.

Члан 29.

(1) Организатор нема право да наплаћује учесницима накнаде за учлањење и чланство.

(2) Организатор и овлашћена организација наплаћују накнаду на реализоване компензације, цесије и продаје потраживања у складу са цјеновником, на који сагласност даје министар.

(3) Захтјев за добијање сагласности на цјеновник подноси Организатор.

(4) Накнада се наплаћује терећењем главног рачуна учесника или посредством мултилатералне компензације.

(5) Накнада Организатора наплаћује се посредством овлашћене организације.

(6) Укупна накнада коју наплаћују Организатор и овлашћена организација не може бити већа од износа накнаде која се наплаћује у редовном платном промету.

Члан 30.

(1) Надзор над спровођењем овог закона и радом Организатора врши Министарство.

(2) Надзор овлашћених организација у вези са пријављеним обавезама учесника врши институција задужена за надзор над пословањем банака.

(3) Контролу пријављивања обавеза учесника врши Пореска управа Републике Српске.

Члан 31.

(1) Новчаном казном од 100 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај пословни учесник из члана 3. овог закона ако овлашћеној организацији не пријави обавезе у складу са овим законом и прописима донесеним на основу њега.

(2) Новчаном казном од 1.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај Организатор ако не организује Систем у складу са чл. 4, 6, и 7. овог закона и ако учесницима не достави извјештај о спроведној компензацији из чл. 17. и 18. овог закона.

(3) Новчаном казном од 1.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај овлашћена организација ако пријави обавезе учесника супротно члану 11. овог закона.

Члан 32.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-269/14
27. фебруара 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р

307

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРИРОДЕ

Проглашавам Закон о заштити природе, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет трећој сједници, одржаној 27. фебруара 2014. године, а Вијеће народа 10. марта 2014. године констатовало да усвојеним Законом о заштити природе није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1228/14
12. марта 2014. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ПРИРОДЕ

І - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се заштита и очување природе, биолошке, геолошке и пејзажне разноврсности као дијела животне средине.

Члан 2.

(1) Природа као добро од општег интереса за Републику Српску (у даљем тексту: Република) ужива посебну заштиту у складу са овим законом и посебним прописима.

(2) На питања из области заштите природе која нису регулисана овим законом примјењују се одредбе прописа који уређују заштиту вода, ваздуха, шума и осталих компоненти природе.

Члан 3.

Овим законом остварују се следећи циљеви:

а) очување и унапређивање биолошке (генетичке, специјске и екосистемске), геолошке и пејзажне разноврсности,

б) усклађивање људских активности, економских и друштвених развојних планова, програма, основа и пројеката са одрживим коришћењем обновљивих и необновљивих природних ресурса и дугорочним очувањем природних екосистема и природне равнотеже,

в) одрживо коришћење и управљање природним ресурсима и добрима, обезбјеђивање њихове функције уз очување природних вриједности и равнотеже природних екосистема,

г) благовремено спречавање људских активности и дјелатности које могу довести до трајног осиромашења биолошке, геолошке и пејзажне разноврсности, као и поремећаја са негативним посљедицама у природи,

д) утврђивање и праћење стања у природи и

ђ) унапређивање стања нарушених дијелова природе и пејзажа.

Члан 4.

Основна начела заштите природе су:

а) начело високог степена заштите природе - свако је дужан да при предузимању активности или вршењу дјелатности допринесе заштити и унапређивању природе, биолошке, геолошке и пејзажне разноврсности, очувању општекорисних функција природе и природне равнотеже,

б) начело одрживог коришћења - коришћење природних вриједности може се вршити само до степена и на начин којима се не угрожава разноврсност и функционисање природних система и процеса,

в) начело примјене мјера и услова заштите природе - у коришћењу природних вриједности и заштићених природних добара, планирању и уређењу простора примјењују се начела, мјере и услови заштите природе,

г) начело "загађивач плаћа" - загађивач природног ресурса и заштићеног природног добра дужан је да плати нак-